

Ernst Sommer
Im Früelig

(-Dur) (st. Jodel)

Wes föhnet u chutet, dr
Schnee vergeijt, de jutze mir
ume vor Fröijd. Äs grüenet
ringsume, dr Früelig wott
cho, los d'Amseli singe ja
scho.

Isch äntli dr Früelig de
z'gräch-tem da, de simer im
Tal nümme z'ha. Mir plange
nam Hüttli, na Bärge u Weid,
dert heimer de ume viel
Fröijd.

Am Morge gäb d'Sunne
schiint ufem Grat, isch ds
Veh scho verusse parat.
Drum weimer mit Fröijde jetz
z'Alpe scho gah,
di schöne Zite si da.